

dede ham, at man paa den foreliggende, stadig ærlige, Finanslov nu var kommet til den Erkendelse, at Statsdriften af Faurholm og Trollesminde ikke kunde give Indtægt, og at man derfor havde budgetteret et Underskud paa 31 000 Kr. Ja, det er meget rigtigt, det har man, men det er, efter at der er beregnet en Forrentning af 5 pCt. af Gaardenes Værdi. Men jeg vil gerne sige, at det er slet ikke det, der er det afgørende. Jeg har i min Tale i Aftes fremdraget nogle Tal angaaende de virkelige Værdiforøgelser af de to Gaarde i de 7 Aar, der er gaaet, siden Inspektør Madsen paa Statens Vegne overtog Ledelsen af Driften. Naar Fortrykket bliver omdelt, og det ærede Medlem faar Lejlighed til at studere disse Tal, og han lægger dem til Grund i Stedet for de officielle — i disse har man sat en Ko til 300 Kr., skønt den har en Værdi af 600 Kr., og en Hest, der er blevet indkøbt for 3 600 Kr., opføres kun til en Værdi af 1 200 Kr. —, saa vil det vise sig, at til Trods for den forsømte Tilstand, Gaardene var i, da Staten overtog dem, har de været en endog særdeles fin Forretning for Staten, saa at Inspektør Madsen i Stedet for Kritik fortjener megen Anerkendelse for sin Ledelse af Gaardene. Jeg vil gerne rette det Spørgsmaal til det ærede Medlem, om han nogen Sinde har gjort sig den Ulejlighed at se, hvorledes Gaardene saa ud ved Overtagelsen, og hvorledes de ser ud nu, thi naar det ærede Medlem følte sig krænkert over Udtrykket: Skomager blev ved din Læst, var det rart, om ærede Medlemmer fik Lejlighed til at bedømme, hvor godt hans Kritik er underbygget.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

A. C. D. Petersen: Til det ærede Medlem, der her fra denne Plads stammende udtalte mit Navn, nemlig det ærede Medlem Hr. Pinholt, skal jeg sige, at naar han mener, at jeg ønsker genindført en Beskatningsform, der i 1901, var det vist, viste sig at være uretfærdig, er det ikke rigtigt. Jeg ønsker, at vi faar en Beskatningsform, der tillader en retfærdig Beskatning, men jeg tror ikke, man skal bilde sig ind, der findes et enkelt isoleret Beskatningsgrundlag, paa hvilket man kan lægge en stor Del af Skattebyrden. Efter min Mening drejer det sig om at dele Skatterne over saa mange Felter som muligt og saa søge at gøre hver enkelt Beskatningsform retfær-

dig. Et saadant retfærdigt Skatteprincip er Grundskatprincippet, naar Grundskatten lægges efter den virkelige Grundværdi og ikke efter en vilkaarlig Vurdering.

Maa jeg med det samme sige i Anledning af det ærede Medlem Hr. Martin Hansens Henvisning til at gaa ned i Hjørnet og tage imod Oplysninger, at jeg er ikke gaaet ned i Hjørnet for der at søge Oplysninger om, hvad Over-Skyldraadet mente om Grundskylden som Beskatningsform, men jeg har taget det ærede Medlems Partifælle i det andet høje Ting, Hr. Ole Hansens Udtalelser om, hvad Over-Skyldraadet har sagt. Hr. Ole Hansen fremhæver, at Overskyldraadet ikke en Gang siger, at det er et meget godt Grundlag, end ikke, at det er et godt Grundlag, ja, end ikke, at det er et temmelig godt Grundlag; den Karakter, Over-Skyldraadet giver dette Grundlag, ligger betydeligt under temmelig godt, hvor langt under, skal jeg ikke udtale. Det er Hr. Ole Hansens Udtalelser om, hvad Over-Skyldraadet mener om dette Beskatningsgrundlag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Det ærede Medlem Hr. Pinholt, der ellers er en elskværdig og beleven Mand, væltede sig med en ganske ubegribelig Oplæsthed over mig i Anledning af de Taler, jeg har holdt om Landmændenes Skatteansættelser. Det ærede Medlem mente, at det var helt forkert, alt hvad jeg har sagt. Ja, men jeg har jo ikke gjort andet end at citere, hvad der om dette Spørgsmaal foreligger i den Statistik, der offentliggøres af Statens Embedsmænd, og det ærede Medlem kan da sige sig selv, at Bemærkninger af den Art, som han har gjort, maa falde tilbage paa ham selv, naar Erfaringen giver mig Ret i den Grad, som sket er. For det er jo ikke mig, der har maattet betale, fordi jeg har opgivet forkert Indkomst, men det er Landets Gaardmænd, der i et uhyre stort Antal har maattet betale, fordi de ikke har opgivet deres skattepligtige Indtægt rigtigt. Nej, er der nogen, der har Ret, saa er det mig, og er der nogen, der har Grund til at være beskeden, saa er det det ærede Medlem Hr. Pinholt og alle de af hans Meningsfæller, som det ene Aar efter det andet har opponeret imod, hvad jeg har sagt om Landmændenes skattepligtige Indtægter.

Til Slut vil jeg kun gøre den Bemærkning, at nu synes Landsoverskatteraadet